

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 16ης Σεπτεμβρίου 1986

για τους νέους στόχους της κοινοτικής ενεργειακής πολιτικής για το 1995 και τη σύγκλιση των πολιτικών των κρατών μελών

(86/C 241/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

την ανακοίνωση της Επιτροπής της 13ης Δεκεμβρίου 1984 για τις «ενεργειακές πολιτικές των κρατών μελών: κυριότερα προβλήματα για το μέλλον» και των εργασιών των υπηρεσιών της Επιτροπής για την «ενέργεια 2000»,

την ανακοίνωση της Επιτροπής της 31ης Μαΐου 1985, σχετικά με τους νέους ενεργειακούς στόχους της Κοινότητας,

τις πρόσφατες ανακοινώσεις που η Επιτροπή απήρθε στο Συμβούλιο σχετικά με διάφορους ενεργειακούς φορείς,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

τη γνώμη της Συμβουλευτικής Επιτροπής ΕΚΑΧ ⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

τα προηγούμενα ψηφίσματά του της 17ης Δεκεμβρίου 1974 ⁽⁴⁾ και της 9ης Ιουνίου 1980 ⁽⁵⁾.

τη δήλωση στην οποία προέβη το Νοέμβριο του 1983 για «το ρόλο της ενεργειακής πολιτικής στα πλαίσια της Κοινότητας»·

ότι το να διαθέτει η Κοινότητα ασφαλή ενέργεια, σε επαρκείς ποσότητες και επί ικανοποιητικής οικονομικής βάσεως, παραμένει απαραίτητη προϋπόθεση για την επιδίωξη των οικονομικών και κοινωνικών στόχων της Κοινότητας και των κρατών μελών·

ότι, λόγω των γεγονότων που χαρακτηρίζουν τη σημερινή εξέλιξη της αγοράς ενέργειας, υπάρχουν μεγάλες αβεβαιότητες ως προς τις μακροπρόθεσμες προοπτικές προσφοράς και ζήτησης· ότι, συνεπώς, είναι ουσιώδες να

διατηρηθούν και, αν είναι αναγκαίο, να ενισχυθούν, στα πλαίσια της Κοινότητας, οι σημαντικές πρόοδοι που έχουν επιτευχθεί μέχρι σήμερα για την αναδιάρθρωση της ενεργειακής οικονομίας·

ότι οι πρωταρχικής σημασίας τομείς για την επίτευξη των στόχων αυτών είναι, από την πλευρά της ζήτησης, αυξημένος έλεγχος της κατανάλωσης ενέργειας και περιορισμός της αναλογίας του πετρελαίου και, από την πλευρά της προσφοράς, λογική εξάρτηση από την εισαγόμενη ενέργεια και, ειδικότερα, από το εισαγόμενο πετρέλαιο·

ότι η μέχρι τώρα πείρα απέδειξε ότι το πλαίσιο το οποίο ορίζεται από τους κοινοτικούς στόχους προσφέρει σημαντικές κατευθύνσεις για το συντονισμό και την εναρμόνιση των εθνικών ενεργειακών πολιτικών·

ότι οι στόχοι αυτοί δείχνουν σαφώς στους καταναλωτές, τους παραγωγούς και τους επενδυτές των κρατών μελών, καθώς και στις τρίτες χώρες την εμμονή της Κοινότητας και των κρατών μελών της στην απόφαση να βελτιώσουν τις συνθήκες του εφοδιασμού τους σε ενέργεια·

το ρόλο των κρατών μελών στον τομέα της ενεργειακής πολιτικής για την κινητοποίηση των δυνάμεων της αγοράς·

ότι η πολιτική δέσμευση απέναντι στους κοινοτικούς στόχους συνεπάγεται πραγματική επίδραση των εθνικών πολιτικών και λήψη κατάλληλων μέτρων σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο, ώστε να εξασφαλιστεί η πραγματοποίησή τους·

ότι οι στόχοι αυτοί, φιλόδοξοι, αλλά αρκετά ευέλικτοι ώστε να λαμβάνουν υπόψη τις μεταβολές που ενδέχεται να τροποποιούν την ενεργειακή αγορά, αποτελούν κατευθυντήριες γραμμές ενδεικτικές για την κοινοτική δράση και τις εθνικές πολιτικές χωρίς να έχουν χαρακτήρα μέσων εντεταγμένων σε ένα άκαμπτο σχεδιασμό·

(1) ΕΕ αριθ. C 88 της 14. 4. 1986, σ. 109.

(2) ΕΕ αριθ. C 330 της 20. 12. 1985, σ. 8.

(3) ΕΕ αριθ. C 190 της 30. 7. 1985, σ. 3.

(4) ΕΕ αριθ. C 153 της 9. 7. 1975, σ. 2.

(5) ΕΕ αριθ. C 149 της 18. 6. 1980, σ. 1.

ότι κάθε κράτος μέλος, ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του στον τομέα της ενέργειας και σε συνάρτηση με τις ιδιαίτερες δυνατότητες και περιορισμούς του, θα πρέπει, για την υλοποίηση της έννοιας της κοινοτικής αλληλεγγύης, να καταβάλλει προσπάθεια ανάλογη με εκείνη των εταίρων του στην Κοινότητα.

ότι, χάρη σε μια τακτική και κατάλληλη γνώση των ενεργειακών πολιτικών των κρατών μελών για την περίοδο ως το 1995, η Κοινότητα πρέπει να είναι σε θέση να διαπιστώνει, με βάση λεπτομερείς εκθέσεις της Επιτροπής, αν οι πολιτικές αυτές συγκλίνουν και συμβιδάζονται με τους κοινοτικούς στόχους, καθώς και το βαθμό υλοποίησης των στόχων αυτών σε κοινοτικό επίπεδο:

1. Υπογραμμίζει ότι σκοπός οποιασδήποτε ενεργειακής πολιτικής είναι να επιτρέψει στον καταναλωτή να διαθέτει, υπό οικονομικά ικανοποιητικούς όρους επαρκή και ασφαλή ενέργεια, σκοπός που αποτελεί μία από τις ουσιώδεις προϋποθέσεις για τη δημιουργία ανταγωνιστικών δομών και για ικανοποιητική οικονομική ανάπτυξη.
2. Εκφράζει την ικανοποίησή του για τα αποτελέσματα που επέτυχαν εδώ και περισσότερο από δέκα χρόνια η Κοινότητα και τα κράτη μέλη για τη βελτίωση της ενεργειακής κατάστασης, αποτελέσματα που προήλθαν από την αποτελεσματικότητα των πολιτικών που ακολουθήθηκαν.
3. Δηλώνει ότι, πέρα από δραχυπρόθεσμες διακυμάνσεις που μπορεί να γνωρίσει η ενεργειακή αγορά, οι προσπάθειες πρέπει να συνεχιστούν ως το 1995 και μετά και, αν είναι αναγκαίο, να ενταθούν ώστε να ελαχιστοποιηθούν οι κίνδυνοι μεταγενέστερης έντασης στην ενεργειακή αγορά, και ιδίως στην αγορά του πετρελαίου.
4. Δηλώνει ότι, για να υλοποιηθούν οι οριζόντιοι και οι κατά τομείς ενεργειακοί στόχοι που ορίζονται κατωτέρω:
 - κάθε κράτος μέλος και η Κοινότητα ως σύνολο θα πρέπει να συνεχίσουν να στηρίζονται σε ένα κατάλληλο συνδυασμό πολιτικών μέτρων και λειτουργίας των δυνάμεων της αγοράς,
 - τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν ως βάση αυτούς τους στόχους κατά τον προσδιορισμό της ενεργειακής πολιτικής τους και να καταβάλουν προσπάθειες παρόμοιας έντασης ανάλογα με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους στον τομέα της ενέργειας και σε συνάρτηση με τις ιδιαίτερες δυνατότητες και περιορισμούς τους.
5. Θεωρεί ότι η ενεργειακή πολιτική της Κοινότητας και των κρατών μελών πρέπει να επιδιώκει την επίτευξη των εξής οριζόντιων στόχων:
 - α) ασφαλέστερες συνθήκες εφοδιασμού και μείωση των κινδύνων απότομων διακυμάνσεων των τιμών της ενέργειας:
 - με την ανάπτυξη, υπό οικονομικά ικανοποιητικούς όρους, των ενεργειακών πηγών της Κοινότητας,

- με τη γεωγραφική διαφοροποίηση των εξωτερικών ενεργειακών πηγών εφοδιασμού της Κοινότητας,
- με κατάλληλη ευελιξία των ενεργειακών συστημάτων και, μεταξύ άλλων, με την ανάπτυξη των δικτύων διασύνδεσης όπου χρειάζεται,

- με αποτελεσματικά μέτρα για αντιμετώπιση της κρίσης, ιδίως στον τομέα του πετρελαίου,

- με μια σθεναρή πολιτική εξοικονόμησης και ορθολογικής χρησιμοποίησης της ενέργειας,

- με τη διαφοροποίηση μεταξύ των διαφόρων μορφών ενέργειας·

- β) έλεγχο του κόστους κατά την εφαρμογή των μέτρων ενεργειακής πολιτικής·
- γ) την εφαρμογή, σε όλους τους τομείς της κατανάλωσης και για όλες τις μορφές ενέργειας, των κοινοτικών αρχών διαμόρφωσης των τιμών της ενέργειας που ενέκρινε το Συμβούλιο·
- δ) καλύτερη ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς της ενέργειας, απαλλαγμένη από τα εμπόδια που παρεμβάλλονται στις συναλλαγές, με σκοπό τη βελτίωση της ασφάλειας εφοδιασμού, τη μείωση του κόστους και την ενίσχυση της οικονομικής ανταγωνιστικότητας·
- ε) την αναζήτηση ισόρροπων λύσεων για την ενέργεια και το περιβάλλον, προσφεύγοντας στις καλύτερες οικονομικά δικαιολογημένες υφιστάμενες τεχνολογίες και στη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη την επιθυμία να περιοριστούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού στις ενεργειακές αγορές με τη βοήθεια μιας πιο συντονισμένης προσέγγισης στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος στην Κοινότητα·
- στ) την εφαρμογή, στα κατάλληλα πλαίσια και υπέρ των λιγότερο ευνοημένων περιοχών συμπεριλαμβανομένων και εκείνων που δεν έχουν πολύ αναπτυγμένη ενεργειακή υποδομή, μέτρων που θα επιτρέψουν τη βελτίωση του ενεργειακού ισοζυγίου της Κοινότητας·
- ζ) τη συνεχή και εύλογα διαφοροποιημένη προώθηση των τεχνολογικών καινοτομιών μέσω της έρευνας, της ανάπτυξης και της επίδειξης, καθώς και με κατάλληλη ταχεία διάδοση των αποτελεσμάτων σ' όλη την Κοινότητα·
- η) την ανάπτυξη των εξωτερικών σχέσεων της Κοινότητας στον τομέα της ενέργειας χάρη σε συντονισμένη προσέγγιση, ιδίως βάσει τακτικών διαδουλεύσεων μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής.

6. Επιλέγει, για την Κοινότητα ως σύνολο, τους ακόλουθους κατά τομείς στόχους, που πρέπει να θεωρούνται ως ενδεικτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις

ποσοτικές πλευρές τους και που θα μπορούσαν να χρησιμοποιούνται ως προσανατολισμοί για την εξέταση της σύγκλισης και της συνοχής των ενεργειακών πολιτικών των κρατών μελών μέχρι το 1995:

- α) ακόμα πιο αποτελεσματική χρησιμοποίηση της ενέργειας σε όλους τους τομείς και μια δράση με σκοπό την προβολή των ειδικών δυνατοτήτων εξοικονόμησης ενέργειας.

Η απόδοση της τελικής ζήτησης ενέργειας⁽¹⁾ θα πρέπει να βελτιωθεί τουλάχιστον κατά 20 % μέχρι το 1995.

- β) τη διατήρηση των καθαρών εισαγωγών πετρελαίου από τρίτες χώρες σε λογικές αναλογίες, με τη συνέχιση μιας πολιτικής για την υποκατάσταση του πετρελαίου καθώς και με τη συνέχιση και, ενδεχομένως, την εντατικοποίηση της αναζήτησης και της παραγωγής πετρελαίου μέσα στην Κοινότητα, και ιδίως στις περιοχές για τις οποίες υπάρχουν ευοίωνες προοπτικές ή οι οποίες έχουν παραμείνει ακόμα ανεκμετάλλευτες.

Το 1995, η κατανάλωση του πετρελαίου θα πρέπει να περιοριστεί περίπου στο 40 % της κατανάλωσης ενέργειας και, κατά τον τρόπο αυτό, οι καθαρές εισαγωγές πετρελαίου θα πρέπει να διατηρηθούν σε επίπεδο χαμηλότερο από το ένα τρίτο της συνολικής κατανάλωσης ενέργειας στην Κοινότητα.

- γ) τη διατήρηση της αναλογίας του φυσικού αερίου στο ενεργειακό ισοζύγιο, δάσει μιας πολιτικής που θα αποδίδει στην εξασφάλιση σταθερών και διαφοροποιημένων πηγών εφοδιασμού καθώς και στη συνέχιση και, ενδεχομένως, στην εντατικοποίηση της αναζήτησης και της παραγωγής φυσικού αερίου μέσα στην Κοινότητα.

- δ) τη συνέχιση των προσπαθειών για την προώθηση της κατανάλωσης στερεών καυσίμων και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των δυνατοτήτων παραγωγής των στερεών καυσίμων μέσα στην Κοινότητα, λαμβάνοντας υπόψη τις νέες δυνατότητες που ανοίγονται στην αγορά για τη χρήση στερεών καυσίμων που έχουν μεγαλύτερη προστιθέμενη αξία.

Η αναλογία των στερεών καυσίμων στην κατανάλωση ενέργειας πρέπει να αυξηθεί.

- ε) τη συνέχιση και την εντατικοποίηση των μέτρων που έχουν ληφθεί για να ελαττωθεί όσο το δυνατό περισσότερο η αναλογία των υδρογονανθράκων στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

Το 1995, η αναλογία ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από υδρογονάνθρακες θα πρέπει να μειωθεί κάτω του 15 %.

Λαμβάνοντας υπόψη, σ' αυτά τα πλαίσια, τη σημα-

ντική αναλογία της πυρηνικής ενέργειας στον εφοδιασμό της Κοινότητας σε ενέργεια, συμφωνείται ότι κατάλληλα μέτρα, δάσει των καλύτερων προδιαγραφών ασφαλείας πρέπει να εξασφαλίζουν ότι όλα τα θέματα σχετικά με το σχεδιασμό, την κατασκευή και τη λειτουργία των πυρηνικών εγκαταστάσεων θα πληρούν τους καλύτερους όρους ασφαλείας.

- στ) τη διατήρηση της ανάπτυξης των νέων και ανανεώσιμων μορφών ενέργειας, στις οποίες περιλαμβάνεται και η παραδοσιακή υδροηλεκτρική ενέργεια, ιδίως με τη συνέχιση της προσπάθειας που έχει ήδη αναληφθεί και την εντατικοποίηση των τρόπων διάδοσης των αποτελεσμάτων και επανάληψης των επιτυχημένων σχεδίων.

Η συμβολή των νέων και ανανεώσιμων μορφών ενέργειας στην αντικατάσταση των παραδοσιακών καυσίμων θα πρέπει να αυξηθεί σημαντικά ώστε να μπορέσουν οι ενέργειες αυτές να διαδραματίσουν σημαντικότατο ρόλο στο συνολικό ενεργειακό ισοζύγιο.

7. Καλεί την Επιτροπή να του υποβάλει όλες τις χρήσιμες συστάσεις και προτάσεις, προκειμένου να ενισχυθεί η σύγκλιση και η συνοχή των ενεργειακών πολιτικών των κρατών μελών και να ευνοηθεί η επίτευξη των παραπάνω κοινοτικών στόχων.
8. Ζητά από τα κράτη μέλη να υποβάλουν κάθε χρόνο στην Επιτροπή όλες τις προσήκουσες πληροφορίες σχετικά με την κατάστασή τους και τις προβλέψεις τους στον τομέα της ενέργειας και να της ανακοινώνουν το συντομότερο δυνατό κάθε σημαντική μεταβολή της ενεργειακής πολιτικής τους.
9. Καλεί την Επιτροπή να του υποβάλει κάθε δύο χρόνια περίπου, με δική της ευθύνη και αφού λάβει υπόψη τις προαναφερόμενες πληροφορίες, λεπτομερή στοιχεία για την πρόοδο που σημειώθηκε και τα προβλήματα που ανέκυψαν σε κάθε κράτος μέλος και για την Κοινότητα ως σύνολο, σε σχέση με τους στόχους και τις κατευθυντήριες γραμμές που καθορίζονται παραπάνω.
10. Σημειώνει ότι οι σημερινές συνθήκες της αγοράς απαιτούν μια ευέλικτη ενεργειακή πολιτική με σαφείς κατευθυντήριες γραμμές.
11. Ζητά από την Επιτροπή να επανεξετάσει τους ανωτέρω στόχους:
- σε περίπτωση διαρκών διαρθρωτικών αλλαγών των συνθηκών της αγοράς ενέργειας,
 - σε κάθε περίπτωση, πριν από τη λήξη της μιας πενταετούς περιόδου,
- και να υποβάλλει, αν χρειαστεί, νέους μακροπρόθεσμους ενεργειακούς στόχους.

(1) Σχέση ανάμεσα στην τελική ενεργειακή ζήτηση και στο ακαθάριστο εθνικό προϊόν.